

ΣΕΙΡΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ
ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

3

**Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»
ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΤΗΛ.: 2310 462-744 Σ951 855 799 Fax: 463-455

ΘΕΡΜΗ 2018(Σελ 59)

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀργία τριήμερος καὶ κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἐναρκτήρια
δοξολογικὴ ἐκφώνηση.

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε,
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ο «ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ»

Τό «προοίμιο, ὁ πρόλογος,
ἡ ἀρχή, τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ψαλμός ργ' (103)

**Δοξολογία πρὸς τὸ Θεό, τὸ Δημιουργό
καὶ συντηρητὴ τοῦ κόσμου**

Α

«Ψυχὴ μου εὐλόγα τὸ Θεό!»
Προανάκρουσμα τῆς δοξολογίας.

Τό ἔργο τοῦ Θεοῦ
κατά τήν πρώτη μέρα τῆς Δημιουργίας.

Γεν. 1,1-5.

(Στίχ. 19-22 Ἀλληγ. Ἑρμ. Κλίμαξ ΚΣΤ',
6' μέρος 44.)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον.

Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καί μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τόν οὐρανόν ὡσεὶ δέρριν·

3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν

τά ὑπερῶα Αὐτοῦ.

Ἄτιθεις νέφη τήν ἐπίβασιν Αὐτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους Αὐτοῦ πνεύματα
καί τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ πυρός φλόγα.

B

«Σέ δοξάζουμε Κύριε,
γιά τά ἔργα πού ἔκανες
τή δεύτερη μέρα τῆς Δημιουργίας»,
νερά καί τίς πηγές,
Γεν. 1,6-8.

5 **Ο** θμελιῶν τήν γῆν
ἐπὶ τήν ἀσφάλειαν αὐτῆς,
οὐ κλιθῆσεται εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον
τό περιβόλαιον Αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

- 7 Από ἐπιτιμῆσεώς Σου φεύξονται,
ἀπό φωνῆς θροντῆς Σου δειλιάσουσιν.
- 8 Ἀναβαίνουνσιν ὄρη
καί καταβαίνουνσι πεδία
εἰς τόν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- 9 Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδέ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τήν γῆν.
- 10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγάς ἐν φάραγγιν,
ἀνά μέσον τῶν ὄρέων
διελεύσονται ὕδατα.
- 11 Ποτιοῦσι πάντα τά θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- 12 Ἐπ' αὐτά τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει,
ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- 13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων Αὐτοῦ,
ἀπό καρποῦ τῶν ἔργων Σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Γ

«Δοξολογοῦμε Σε, Κύριε, γιά τίς βροχές,
τή βλάστηση, τά πουλιά καί τά ζῶα
πού ἐδημιούργησες τήν πέμπτη καί τήν ἕκτη μέρα
τῆς Δημιουργίας».

Γεν. 1,11-13 · 20-25.

- 14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήγεσι
καί γλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- 15 Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καί οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου,
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ
καί ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- 16 Χορτασθήσονται τά ξύλα τοῦ πεδίου,

αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας·

- 17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,
τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
18 Ὅρη τὰ ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις,
πέτρα καταφυγή τοῖς λαγωαῖς.

Δ

«Δοξολογοῦμε Σε, Κύριε, γιά τό φῶς,
τήν ἡμέρα καί τή νύχτα,
ἔργα πού ἔκανες τήν τέταρτη μέρα τῆς Δημιουργίας».
Γεν. 1,14-19.

- 19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς,
ὁ ἥλιος ἔγνω τήν δύσιν αὐτοῦ.
20 Ἐθου σκότος καί ἐγένετο νύξ,
ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρου.
21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι
καί ζητῆσαι παρά τῷ Θεῷ
βρωσιν αὐτοῖς.
22 Ἀνέπειλεν ὁ ἥλιος καί συνήχθησαν
καί εἰς τάς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
ἐπί τό ἔργον αὐτοῦ
καί ἐπί τήν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ε

«Εἶσαι ὁ ἐνδοξος καί πάνσοφος Δημιουργός».
Σέ δοξολογοῦμε σε, Κύριε,
γιά τό θαλάσσιο κόσμον
πού ἐδημιούργησες τήν πέμπτη μέρα.
Γεν. 1,20-23.

- 24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα Σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,

- ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς Σου.
 25 Αὕτη ἡ θάλασσα
 ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
 ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς,
 ζῶα μικρά μετὰ μεγάλων.
 26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
 δράκων οὕτος, ὃν ἔπλασας
 ἐμπαίζειν αὐτῇ.

ΣΤ

«Εἶσαι ὁ φιλόστοργος συντηρητῆς
 καὶ ἀνακαινιστῆς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου».

- 27 Πάντα πρὸς Σέ προσδοκῶσι
 δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.
 28 Δόντος Σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 Ἀνοιξαντός Σου τὴν χεῖρα
 τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος·
 29 ἀποστρέψαντος δέ Σου τό πρόσωπον
 παραχθήσονται.
 Ἄντανελεῖς τό πνεῦμα αὐτῶν
 καὶ ἐκλείψουσι
 καὶ εἰς τόν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 30 Ἐξαποστελεῖς τό πνεῦμα Σου
 καὶ κτισθήσονται
 καὶ ἀνακαινιεῖς τό πρόσωπον τῆς γῆς.

Z

Δοξολογικός Ἐπίλογος.

«Θέλω, Θεέ μου, νά σοῦ προσφέρεται αἰώνια
 ἡ δοξολογία καὶ ἡ εὐχαριστία
 ἀπό τὰ ἔργα σου καὶ ἀπό μᾶς τούς ἀνθρώπους».

- 31 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τούς αἰῶνας,

εὐφρανθήσεται Κύριος
ἐπὶ τοῖς ἔργοις Αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων
καὶ καπνίζονται.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω·

34 Ἡδυνθείη Αὐτῷ ἡ διαλογία μου,
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸ Κύριον.

Καὶ πάλιν:

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα! Ἀλληλουῖα! Ἀλληλουῖα!
Δόξα σοι, ὁ Θεός! (γ).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης
καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν
καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου
καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαθείας
καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...),
τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου,
τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῶν εὐσεβεστάτων ἀρχόντων ἡμῶν
καί τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς πόλεως ταύτης,
πάσης πόλεως καί χώρας
καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς
καί καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων
καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς
ἀπό πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετά πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτούς καί ἀλλήλους
καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν,
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχή Α' τοῦ Λυχνικοῦ

Εὐφρανε τίς καρδιές μας Κύριε
μὴ ἓνα σημάδι τῆς παρουσίας σου.

**Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον,
μακρόθυμε καὶ πολυέλεε,
ἐνώπισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν
καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεως ἡμῶν.**

Εὐσπλαγγνε καὶ Ἐλεήμονα Κύριε,
Μακρόθυμε καὶ Πολυέλεε,
δέξου τὴν προσευχή μας!

Πρόσεξε τῆς δεήσεώς μας τὴ φωνή!

**Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου,
τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·**

Δεῖξε μας μὴ ἓνα σημάδι

τὴν καλωσύνη Σου,

ὁδήγησέ μας στό δικό Σου δρόμο,

νά πορευώμαστε μέσα στήν Ἀλήθεια Σου!

εὐφρανον τάς καρδιάς ἡμῶν

**εἰς τό φοβεῖσθαι τό ὄνομά σου τό ἅγιον·
διότι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμασία!**

Εὐφρανε τίς καρδιές μας

μέ τό φόβο τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός Σου

γιατί εἶσαι μέγας

καὶ κάνεις ἔργα θαυμαστά!

Σύ εἶ Θεός μόνος

**καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς, Κύριε,
δυνατός ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ,**

*εἰς τό βοηθεῖν καί παρακαλεῖν
καί σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας
εἰς τό ὄνομά σου τό ἅγιον.*

*Σὺ εἶσαι ὁ Μόνος Θεός!
Καί δέν κὺπάρχει κανένας ἄλλος Θεός
ὅμοιος μέ Σένα,
νά συνδυάζη τή δύναμη
μέ τήν εὐσπλαγχνία
καί τήν καλωσύνη μέ τήν ἰσχύ,
στό νά βοηθᾶς καί νά παρηγορῆς
καί νά σώζης
ὄλους ὅσους ἐλπίζουνε
στό Ἅγιο Ὄνομά Σου.*

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,
τιμὴ καί προσκύνησις
τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

*Γι' αὐτό Σοῦ πρέπει κάθε δόξα,
κάθε τιμὴ, κάθε προσκύνηση,
Πατέρα, Υἱέ καί Ἅγιο Πνεῦμα,
τώρα καί πάντοτε
καί στοὺς ἀτέλειωτους αἰῶνες.*

Ἀμήν.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς Σέ,
εἰσάκουσόν μου·
εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κύριε, ἐκέκραξα

πρός Σέ, εἰσάκουσόν μου·
 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς Σέ.
 Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
 ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου,
 ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.
 Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Στιχηρά Ἰδιόμελα.

Ἦχος 6'.

*Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
 Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
 ὅτι παρά Σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.*

Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ
 τό παρόν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι.
 Τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται,
 ἡ φλογίνη ῥομφαία τά νῶτα δίδωσι
 καί τά Χερουβίμ παραχωρεῖ
 τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς·
 καὶ γὼ τοῦ Παραδείσου
 τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω,
 οὗ προεξελήθην διὰ τῆς παρακοῆς.
 Ἡ γάρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός,
 ὁ χαρακτήρ τῆς ἀϊδιότητος Αὐτοῦ,
 μορφὴν δούλου λαμβάνει,
 ἐξ ἀπειρογάμου Μητρός προελθὼν,
 οὐ τροπὴν ὑπομείνας·
 ὃ γάρ ἦν διέμεινε,

Θεός ὢν ἀληθινός·
καί ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν,
ἄνθρωπος γενόμενος διά φιλανθρωπίαν.
Αὐτῷ βοήσωμεν·
ὁ τεχνεὺς ἐκ Παρθένου Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου
ὑπέμεινά Σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τόν λόγον Σου.
ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τόν Κύριον.*

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα ...

*Ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός·
ἀπό φυλακῆς πρωίας
ἐλπισάτω Ἰσραήλ ἐπὶ τόν Κύριον.*

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος
ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου,
πεφώτισται τά σύμπαντα.
Ποιμένων γάρ ἀγραυλούντων
καί Μάγων προσκυνούντων,
Ἀγγέλων ἀνυμνούντων,
Ἡρώδης ἐταράττετο·
ὅτι Θεός ἐν σαρκί ἐφάνη
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος,
καί πολλή παρ' Αὐτῷ λύτρωσις,
καί Αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραήλ
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν Αὐτοῦ.*

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ...

*Αινεῖτε τόν Κύριον, πάντα τά ἔθνη,
ἐπαινέσατε Αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.*

Ἡ βασιλεία Σου, Χριστέ ὁ Θεός,
βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
καί ἡ Δεσποτεία Σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.
Ὁ σαρκωθείς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου
καί ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας
ἐνανθρωπήσας
φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός,
τῇ Σῆ παρουσία.
Φῶς ἐκ φωτός,
τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα,
πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας.
Πᾶσα πνοή αἰνεῖ Σε,
τόν χαρακτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός.
Ὁ ὢν καί προῶν
καί ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τόν αἰῶνα.*

Τί σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ,
ὅτι ὠφθης ἐπί γῆς
ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς;
Ἐκαστον γάρ
τῶν ὑπό Σοῦ γενομένων κτισμάτων
τήν εὐχαριστίαν Σοι προσάγει·
οἱ Ἄγγελοι τόν ὕμνον,
οἱ οὐρανοί τόν ἀστέρα,

οί Μάγοι τά δῶρα,
οί Ποιμένες τό θαῦμα,
ἡ γῆ τό σπήλαιον,
ἡ ἔρημος τήν φάτνην,
ἡμεῖς δέ Μητέρα Παρθένον.
Ὁ πρό αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας.

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπί τῆς γῆς,
ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο
καί Σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς
ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται.
Ἵπό μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον
αἱ πόλεις γεγένηνται
καί εἰς μίαν δεσποτείαν Θεότητος
τά ἔθνη ἐπίστευσαν.
Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί
τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος,
ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί
ὄνόματι Θεότητος,
Σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν.
Μέγα Σου τό ἔλεος, δόξα Σοι.

ΕΙΣΟΔΟΣ

ΚΑΙ ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΘΥΜΙΑΜΑΤΟΣ

ΦΩΣ ΙΑΡΟΝ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἡ εὐχή θυμιάματος τῆς Εἰσόδου τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Εσπέρας καί πρωΐ καί μεσημβρίας

*αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν
καὶ δεόμεθά Σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
Φιλάνθρωπε Κύριε.*

*Καὶ βράδυ καὶ πρωὶ καὶ μεσημέρι
ὑμνοῦμε, εὐλογοῦμε, εὐχαριστοῦμε
καὶ παρακαλοῦμε Σε,
Φιλάνθρωπε Κύριε,
πού ἐξουσιάζεις τὰ σύμπαντα.*

*Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου*

*Κατεύθυνε τὴν προσευχή μας
νά ἀνεβῆ ὡς θυμίαμα μπροστά Σου
καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν
εἰς λόγους ἢ εἰς λογισμούς πονηρίας,
καὶ μὴν ἀφήσης τίς καρδιές μας
νά ξεστρατίσουν σέ λόγια
ἢ σέ λογισμούς πονηρούς,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων
τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ἀλλὰ γλύτωσέ μας ἀπ' ὅλους ἐκείνους
πού κυνηγοῦν νά θανατώσουν τίς ψυχές
μας!*

*Ὅτι πρὸς Σέ, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν
καὶ ἐπὶ Σοί ἠλπίσαμεν,
μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ὁ Θεός ἡμῶν.*

*Γιατί σ' Ἐσένα μόνο Κύριε,
εἶναι τὰ μάτια μας προσηλωμένα,
καὶ πάνω σ' Ἐσένα ἔχομε στηριξίει
τίς ἐλπίδες μας!*

Μὴ μᾶς ντροπιάσης Θεέ μας!

ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα
τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γιατί σ' Ἐσένα πρέπει ὅλη ἡ δόξα
καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνηση,
τόν Πατέρα, τόν Υἱό,
καὶ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο
τόρα καὶ πάντοτε
καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων Σου,
πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σοφία. Ὁρθοί.

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

«Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία»

Φῶς ἱλαρόν
ἁγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἡμερο φῶς, Ἰησοῦ Χριστέ,
τῆς ἁγίας δόξας τοῦ ἀθανάτου Πατέρα,
τοῦ Οὐράνιου, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Μάκαρος,

Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν
 ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν
 καί Ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.

Κοντά σου συναχτήκαμε
 τοῦ δειλinoῦ τήν ὥρα!

Καί μέ τό φῶς τό ἑσπερινό,

ὑμνοῦμε *τόν Τρισήλιο Μοναδικό Θεό μας:*

Πατέρα τόν ἀγέννητο,

Υἱό τόν γεννηθέντα

καί Πνεῦμα τό ἐκπορευτό,

τόν ἕνα Κύριό μας!

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
 ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
 Υἱέ Θεοῦ, ζωήν ὁ διδούς
 διό ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Υἱέ Θεοῦ, ἀξίζει σου

νά Σέ ὑμνοῦμε πάντα

μέ καθάρεις καί ὄσιες

φωνές οἱ ἐκλεκτοί σου,

γιατί ζωῆς τό φῶς Ἐσύ,

Ἰησοῦ Χριστέ, χαρίζεις

γι' αὐτό κι ὁ κόσμος,

Κύριε, ὑμνεῖ Σε καί δοξάζει.

Καί εὐθύς τά Ἀναγνώσματα

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

1^{ον}

Γενέσεως τό ανάγνωσμα 1,1-13.

...

7ον

Προφητείας Ἡσαΐου τό ανάγνωσμα 9,5-6.

Ὁ Ἡσαΐας διακηρύττει αὐτό πού βλέπει μέ τά προφητικά μάτια του: Ὁ Μεσσίας, ὁ Ἄγγελος τῆς Μεγάλης Βουλῆς τοῦ Θεοῦ, Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καί ἀπόγονος τοῦ Δαυῖδ, θά γεννηθῆ ὡς Παιδί καί θά προσφερθῆ δῶρο στούς ἀνθρώπους. (Διαβά- ζεται καί στήν Θ' ὥρα.)

- 5 **Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός**
καί ἐδόθη ἡμῖν,
Οὔ ἡ Ἀρχή ἐγενήθη ἐπί τοῦ ὄμου Αὐτοῦ
 «Ἐνα Παιδί γεννήθηκε γιά μᾶς καί ἕνας
 Γιός μᾶς δόθηκε! Ἡ ἀρχή καί ἡ ἐξουσία Του
 εἶναι δική Του, τήν κρατεῖ στούς ὄμους Του
 ὁ Ἴδιος.
- καί καλεῖται τό ὄνομα Αὐτοῦ**
Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος·
θαυμαστός σύμβουλος
 Τ' ὄνομά Του θά ἴναι: Ἄγγελος τῆς Μεγά-
 λης Βουλῆς τοῦ Θεοῦ, σύμβουλος θαυμα-
 στός,
- Θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστής,**
ἄρχων Εἰρήνης,
Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Θεός ἰσχυρός, παντοδύναμος, Ἄρχοντας τῆς
 εἰρήνης, Πατέρας τοῦ μέλλοντα αἰῶνα.
- Ἐγώ γάρ ἄξω εἰρήνην**
ἐπί τούς ἄρχοντας,
εἰρήνην καί ὑγίειαν αὐτῷ.

Ἐγώ, λέγει ὁ Θεός, θά φέρω τήν εἰρήνην
στούς ἄρχοντες καί εἰρήνη καί ὑγεία θά χο-
ρηγήσω σ' αὐτό τό Παιδί (τόν Μεσσία).

6 **Μεγάλη ἡ ἀρχή Αὐτοῦ**

καί τῆς εἰρήνης Αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

Μεγάλη θά ᾿ναι ἡ ἐξουσία Του καί ἡ εἰρήνη
ἀτελείωτη.

Ἐπί τόν θρόνον Δαυΐδ

καί ἐπί τήν βασιλείαν Αὐτοῦ

κατορθῶσαι αὐτήν

Στό θρόνο θά καθήση τοῦ Δαβίδ καί τό βα-
σίλειό Του θά τό θεμελιώση

καί ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς

ἐν κρίματι καί δικαιοσύνη

ἀπό τοῦ νῦν καί εἰς τόν αἰῶνα·

καί θά τό στηρίξη στό δίκαιο καί στό σω-
στό ἀπό τώρα καί γιά πάντα.

ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Αὐτό θά τό κάνει ἡ φλογερή ἀγάπη τοῦ
Κυρίου τοῦ σύμπαντος.»

Α΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ψαλμός 86

Τροπάριον. Ἦχος πλ. β΄.

Τό ψάλλει πρῶτα ὁ Ἱερεὺς
καί μετὰ ὄλος ὁ Λαός

Λαθῶν ἐτέχθης ὑπό τό σπήλαιον,
ἀλλ' οὐρανός Σε πᾶσιν ἐκήρυξεν,
ὥσπερ στόμα τόν ἀστέρα

προβαλλόμενος, Σωτήρ.

Καί μάγους Σοι προσήνεγκεν
ἐν πίστει προσκυνούντας Σε,
μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Τό ἴδιο τροπάριο
σέ μετάφραση

Κρυφά γεννήθηκες μέσ' στό σπήλαιο!
κι ὁ οὐρανός σέ ὄλους Σέ κήρυξε,
γιατί ἔλαβε ὡς στόμα
τόν ἀστέρα Σου Χριστέ,

Καί Μάγους συνεκάλεσε
πιστούς πού Σέ προσκύνησαν!
Μ' αὐτούς ἐλέησε κι ἐμᾶς.

Ψαλμός 86

Οἱ δεμέλιοι Αὐτοῦ
ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις!
Ἀγαπᾷ Κύριος τάς πύλας Σιών,
ὕπέρ πάντα τά σκηνώματα Ἰακώβ.

Καί Μάγους συνεκάλεσε
πιστούς πού Σέ προσκύνησαν!
Μ' αὐτούς ἐλέησε κι ἐμᾶς.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί Σοῦ, 3
ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Μνησθήσομαι Ραάβ καί Βαβυλῶνος 4
τοῖς γινώσκουσί με.

Καί Μάγους συνεκάλεσε. . .

Καί ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος
καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.
Οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

Καὶ Μάγους συνεκάλεσε. . .

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος,
καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ
καὶ αὐτὸς ἐδεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.

Καὶ Μάγους συνεκάλεσε. . .

Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν
καὶ ἀρχόντων τούτων
τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.
Ὡς εὐφραينوμένων πάντων
ἢ κατοικία ἐν Σοί.

Καὶ Μάγους συνεκάλεσε. . .

{Ὅλοι μαζί!

Ἐπίσημα, ἀργά δυνατά!}

Δόξα. Καὶ νῦν.

Λαθῶν ἐτέχθη ὑπὸ τὸ σπήλαιον,
ἀλλ' οὐρανὸς Σε πᾶσιν ἐκήρυξεν,
ὥσπερ στόμα τὸν ἀστέρα
προβαλλόμενος, Σωτήρ.

Καὶ μάγους Σοὶ προσήνεγκεν
ἐν πίστει προσκυνοῦντας Σε,
μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Κρυφὰ γεννήθηκες μέσ' στό σπήλαιο!
κι ὁ οὐρανὸς σέ ὅλους Σέ κήρυξε,
γιατί ἔλαβε ὡς στόμα

τόν ἀστέρα Σου Χριστέ,

Καί Μάγους συνεκάλεσε
πιστούς πού Σέ προσκύνησαν!
Μ' αὐτούς ἐλέγησε κι ἐμᾶς.

8^{ον}

Προφητείας Ἡσαΐου τό ἀνάγνωσμα.

7,10-16 . 8,1-4, 8-10

«Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.»

Ἡ Ἡσαΐας διακηρύττει αὐτά πού βλέπει μέ τά προφητικά μάτια του: 1) Ὁ Μεσσίας, ὁ Ἄγγελος τῆς Μεγάλης Βουλῆς τοῦ Θεοῦ, Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καί ἀπόγονος τοῦ Δαυΐδ, θά γεννηθεῖ ὡς Παιδί καί θά προσφερθεῖ δῶρο στούς ἀνθρώπους. 2) Ὁ Ἡσαΐας προφητεύει τήν ἐκ Παρθένου γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Θεός εἶναι κοντά μας!

10 **Π**ροσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄγαζ
λέγων·

Ὁ Κύριος ἔστειλε μέ τόν Ἡσαΐα κι ἄλλο
μήνυμα στόν Ἄγαζ·

11 **Αἶτησαι** σεαυτῷ σημεῖον
παρά Κυρίου Θεοῦ σου
εἰς βάθος ἤ εἰς ὕψος.

«Ζήτησε ἓνα σημεῖο ἀπό τόν Κύριο τό Θεό
σου, εἴτε ἀπό κάτω, ἀπό τόν κόσμον τῶν
νεκρῶν, εἴτε ἀπό πάνω, ἀπό τόν οὐρανό.»

12 **Καί εἶπεν Ἄγαζ·**

Οὐ μή αἰτήσω,
οὐδ' οὐ μή πειράσω Κύριον.

Ὁ Ἄγαζ ὁμῶς ἀπάντησε: «Ὅχι, δέν θά ζη-
τήσω τίποτε, γιά νά μήν προκαλέσω τόν
Κύριο.»

13 **Καί εἶπεν Ἡσαΐας·**

ἀκούσατε δῆ, οἶκος Δαυίδ·

Τότε ὁ Ἡσαΐας εἶπε: «Ἀκοῦστε λοιπόν, ἐσύ
καί ἡ οἰκογένειά σου, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Δα-
βίδ:

μή μικρόν ὑμῖν

ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις;

Δέν σᾶς φτάνει πού ἐξαντλεῖτε τήν ὑπομονή
τῶν ἀνθρώπων,

καί πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;

θέλετε ἀκόμα νά ἐξαντλήσετε τήν ὑπομονή
τοῦ Θεοῦ μου;

14 **Διά τοῦτο δώσει Κύριος**

Αὐτός ὑμῖν σημεῖον·

Γι' αὐτό ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά σᾶς δώσει ἓνα
σημεῖο:

Ἰδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει

καί τέξεται υἱόν,

καί καλέσουσι τό ὄνομα Αὐτοῦ

Ἐμμανουήλ·

Νά! Ἡ Παρθένος θά συλλάβῃ καί θά γεν-
νήσῃ Γιό, ὁ Ὅποιος θά ὀνομαστῇ

Ἐμμανουήλ (δηλαδή ὁ Θεός εἶναι μαζί μας).

15 **βούτυρον καί μέλι φάγεται·**

πρίν ἢ γνῶναι αὐτόν

ἢ προελεσθαι πονηρά

ἐκλέξεται τό ἀγαθόν·

Θά τρώει βούτυρο καί μέλι. Προτοῦ ὁμῶς

μάθη νά γνωρίσῃ τήν προτίμησιν στά πονη-

ρά, θά ἐκλέγη τό καλό.¹

- 16 διότι πρίν ἤ γνῶναι τό παιδίον
ἀγαθόν ἢ κακόν
ἀπειθεῖ πονηρία
τοῦ ἐκλεξασθαι τό ἀγαθόν.

Διότι, προτοῦ τό παιδί μάθη νά διακρίνη τό καλό ἢ τό κακό, λόγω τῆς ἀγαθότητος πού ὑπάρχει μέσα Του, Αὐτό θά ἀποφεύγει τήν πονηρία καί θά ἐκλέγη τό ἀγαθό. (Τρεμπέλας)

Καί καταληφθήσεται ἡ γῆ,
ἣν σύ φοβῆ
ἀπό προσώπου τῶν δύο βασιλέων.

Αὐτό εἶναι τό ὑπερφυσικό σημεῖο, τό ὁποῖον ἐγγυᾶται, ὅτι ἡ χώρα γιά τήν ὁποῖαν φοβᾶσαι (ἐσύ ὁ βασιληᾶς Ἄχαζ), θά ἐγκαταλειφθῆ ἀνέπαφη ἀπό τούς δύο βασιληᾶδες πού ἐξεστράτευσαν ἐναντίον της.» (Τρεμπέλας)

8,1-4.

- 1 Καί εἶπε Κύριος πρὸς με·
λάβε σεαυτῷ τόμον καινόν μέγαν

¹ Θά τρώει βούτυρο καί μέλι ὅπως καί τά παιδιά τῶν ἀνθρώπων καί μέ αὐτά θά τραφῆ. Προτοῦ ὅμως φτάση στήν ἡλικία ἐκείνη, πού θά μπορῆ νά γνωρίση καί νά προτιμήση τά πονηρά, θά ἐκλέγη τό καλό, γιατί δέν ὑπάρχει μέσα Του πονηρή κλίση, ὅπως συμβαίνει μ' ἐμᾶς τούς ἄλλους ἀπογόνους τοῦ Ἀδάμ, γιατί Αὐτός θά εἶναι ἀναμάρτητος. (Υπόμνημα Π. Τρεμπέλας.)

καί γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου·
τοῦ ὀξέως προνομίην ποιῆσαι σκύλων·
πάρεστι γάρ.

Ὁ Κύριος μου εἶπε: «Πᾶρε μιά πλάκα μεγά-
λη καί γράψε πάνω της μέ εὐανάγνωστη
γραφή: Κάποιος θά λαφυραγωγῆσῃ γρήγο-
ρα καί θά ἀρπάξῃ βιαστικά. Πλησιάζει!

- 2 **Καί μάρτυράς μοι ποιήσον**
πιστούς ἀνθρώπους,
τόν Οὐρίαν τόν ἱερέα
καί Ζαχαρίαν υἱόν Βαραχίου.

Καί κάμε Μου δύο ἀξιόπιστους μάρτυρες,
τόν ἱερέα Οὐρία καί τόν Ζαχαρία, γιό τοῦ
Βαραχίου.»

- 3 **Καί προσῆλθον πρὸς τήν προφήτιν**
καί ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καί ἔτεκεν υἱόν.

Καί πλησίασα τή γυναίκα μου καί συνέλα-
βε καί γέννησε γιό.

Καί εἶπε μοι Κύριος·
κάλεσον τό ὄνομα αὐτοῦ,
ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμεισον·

Τότε ὁ Κύριος μου εἶπε: «Ὄνόμασέ τον:
"Γρήγορα λαφυραγωγεῖ καί μέ ὀρμή καί βία
λεηλατεῖ".»

- 4 **διότι πρὶν ἢ γνῶναι τό παιδίον**
καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα,
λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ
καί τά σκύλα Σαμαρείας
ἐναντι βασιλέως Ἀσσυρίων.

Διότι προτοῦ ἀκόμη μάθῃ τό παιδί νά φω-
νάξῃ πατέρα ἢ μητέρα, τῆς Δαμασκοῦ τά
πλούτη καί τῆς Σαμάρειας τά λάφυρα θά τά

φέρουν στό βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας».

8,8-10.

8 Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Θεός εἶναι μαζί μας. Θ' ἀπλώσῃ τὰ φτερά
Του γιά νά σκεπάσῃ ὅλη τή χώρα.

9 Γνώτε ἔθνη καί ἠττᾶσθε,
ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
ἰσχυρότερες ἠττᾶσθε·
ἐάν γάρ πάλιν ἰσχύσητε
καί πάλιν ἠττηθῆσεσθε.

Μάθετέ το ἔθνη καί λαοί, ὅσο κι ἂν συνα-
σπίξεστε, θά συντριβῆτε!

Ἀκούστε ὅλοι ἐσεῖς πού κατοικεῖτε στά πέ-
ρατα τῆς γῆς: Ἐξοπλιστεῖτε ὅσο θέλετε!

Ἀλλά στό τέλος σᾶς περιμένει ὁ τρόμος!

Ἐξοπλιστεῖτε ὅσο θέλετε, κι ὅμως θά
συντριβῆτε!

10 Καί ἦν ἂν βουλήν βουλευήσθε,
διασκεδάσει Κύριος
καί λόγον ὃν ἐάν λαλήσητε,
οὐ μή ἐμμεΐνη ἐν ὑμῖν,
ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί ὅποια σχέδια θά ἐκπονήσετε, θά
ἐκμηδενιστοῦν! Καί οἱ λόγοι καί οἱ
ἀποφάσεις πού θά πάρετε, δέν θά
πραγματοποιηθοῦν. Γιατί ὁ Θεός εἶναι μαζί
μας.

**Β΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**

Ψαλμός 92

Τροπάριον. Ἦχος πλ. β΄.

**Τό ψάλλει πρώτα ὁ Ἱερεύς
καί μετὰ ὄλος ὁ Λαός**

Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου,
νοητέ ἦλιε τῆς δικαιοσύνης,
καί ἀστήρ Σε ὑπέδειξεν
ἐν σπηλαίῳ χωρούμενον,
τόν ἀχώρητον,

Μάγους ὀδηγήσας
εἰς προσκύνησίν Σου!
Μεθ' ὧν Σέ μεγαλύνομεν,
Ζωοδότα, δόξα Σοι.

Ἀνέτειλες, Χριστέ, ἐκ Παρθένου,
νοητέ ἦλιε τῆς Δικαιοσύνης,
κι ἓνα ἄστρο Σέ ἔδειξε
νά χωρῆς μέσ' στό σπήλαιο,
ὁ ἀχώρητος!

Ἐφερε τοὺς Μάγους
νά Σέ προσκυνήσουν!
Μ'αὐτούς καί σέ δοξάζομε,
Ζωοδότα Κύριε!

Ψαλμός 92

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καί περιεζώσατο·

Ἔφερε τούς Μάγους. . .

Καί γάρ ἐστερέωσε τήν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐτοιμος ὁ θρόνος Σου ἀπό τότε, Ψαλ. 92,2

Ἔφερε τούς Μάγους. . .

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε,
ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωνάς αὐτῶν·
ἀπό φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Ἔφερε τούς Μάγους. . .

Θαυμαστοί

οἱ μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης,
θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.
Τά μαρτύρια Σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Ἔφερε τούς Μάγους. . .

Τῷ οἴκῳ Σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε,
εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἔφερε τούς Μάγους. . .

Ἐπίσημα, ἀργά δυνατά!

Ὅλοι μαζί!

Δόξα. Καί νῦν.

Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου,
νοητέ ἦλιε τῆς δικαιοσύνης,
καί ἀστήρ Σε ὑπέδειξεν
ἐν σπηλαίῳ χωρούμενον,

τόν ἀχώρητον,
 Μάγους ὀδηγήσας
 εἰς προσκύνησίν Σου,
 μεθ' ὧν Σέ μεγαλύνομεν,
 Ζωοδότα, δόξα Σοι.

Ἄνέτειλες, Χριστέ, ἐκ Παρθένου,
 νοητέ ἤλιε τῆς Δικαιοσύνης,
 καί τό ἄστρο Σέ ἔδειξε
 νά χωρῆς μέσ' στό σπήλαιο,
 ὁ ἀχώρητος!

Ἐφερε τούς Μάγους
 νά Σέ προσκυνήσουν!
 Μ' αὐτούς καί Σέ δοξάζομε,
 Ζωοδότα Κύριε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Ψαλμός 2.

Κύριος εἶπε πρὸς Με·
 Υἱός μου εἶ Σύ,
 Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά Σε.
*Αἴτησαι παρ' Ἐμοῦ,
 καί δώσω Σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν Σου*

**Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου
 τό ἀνάγνωσμα. (1,1-13 . 2,1-3.)**

Ὁ Θεός πού μίλησε στοὺς Πατέρες μέ τούς
 Προφῆτες, μίλησε τώρα καί σέ μᾶς μέ τόν Υἱό
 Του, ὁ Ὅποιος καθάρισε τίς ἁμαρτίες μας καί
 κάθησε στὰ δεξιὰ Του ἀναδειχθεὶς ἀνώτερος

τῶν Ἀγγέλων.

Ἡ δόξα καί τό Μεγαλεῖο τοῦ Υἱοῦ.

(Ἀπό τήν περικοπή αὐτή τό τεμάχιο
1,1-12 διαβάζεται καί στήν Α΄Ωρα.)

1 **Π**ολυμερῶς καί πολυτρόπως

πάλαι ὁ Θεός

λαλήσας τοῖς πατέρασιν

ἐν τοῖς προφήταις,

Ἄφοῦ ὁ Θεός παλαιά, πολλές φορές καί μέ
πολλούς τρόπους, ἐμίλησε στούς πατέρες
μας διά τῶν προφητῶν,

ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων

ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ,

τελευταῖα στίς ἡμέρες μας μίλησε καί σ'
ἐμᾶς μέ τόν Υἱό Του,

2 Ὅν ἔθηκε κληρονόμον πάντων,

δι' Οὗ καί τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν·

τόν Ὅποιον ἔχει ὠρίσει κληρονόμο τῶν πάλ-
ντων, καί μέ τόν Ὅποιον ἐδημιούργησε τόν
κόσμο.

3 Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης

καί χαρακτήρ

τῆς ὑποστάσεως Αὐτοῦ,

Αὐτός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀκτινοβολία
τῆς δόξας Του καί ἀκριβές ἀποτύπωμα καί
ζωντανή εἰκόνα τῆς ὑποστάσεως καί τῆς
οὐσίας τοῦ Πατέρα (εἶναι δηλαδή ἴσος καί
ἀπαράλλακτος πρὸς τόν Πατέρα)

φέρων τε τὰ πάντα

τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ,

καί ἔχει καί κρατεῖ τά πάντα μέσα στόν

παντοδύναμο λόγο Του, στήν προσταγή
Του.

**δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν**

Ἄφοῦ λοιπόν ἔγινε ἄνθρωπος,
ἔκαμε καθαρισμό τῶν ἁμαρτιῶν μας μόνος
Του, μέ τόν ἑαυτό Του, μέ τή σταυρική θυ-
σία Του

**ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης
ἐν ὑψηλοῖς,**

καί ἔπειτα μέ τήν ἀνθρώπινη φύση Του
ἀνέβηκε στά ὕψη καί κάθησε στά δεξιὰ τῆς
μεγαλωσύνης τοῦ Πατέρα.

4 **τοσοῦτω κρείττων γενόμενος**

τῶν ἀγγέλων,

**ὅσω διαφωρότερον παρ' αὐτούς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα.**

Ἔτσι ἀναδείχθηκε τόσο πολύ μεγαλύτερος
καί ὑπεροχώτερος ἀπό τούς ἀγγέλους, ὅσο
διαφορετικότερο καί ἐξοχώτερο ἀπό τό
ὄνομα τῶν ἀγγέλων εἶναι τό δικό Του
ὄνομα.

5 **Τίτι γάρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων**

Υἱός μου εἶ Σύ,

(Ψ. 2)

Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά Σε;

Σέ ποιόν ἀπό τούς ἀγγέλους εἶπε ποτέ τό
λόγο πού εἶπε πρὸς τόν Υἱό Του: «Σύ εἶσαι
Γιός Μου· Ἐγὼ Σε γέννησα σήμερα»;

Καί πάλιν·

**Ἐγὼ ἔσομαι Αὐτῷ εἰς πατέρα,
καί Αὐτός ἔσται Μοι εἰς Υἱόν;**

Καί πάλι σέ ἄλλο μέρος τῆς Ἀγ. Γραφῆς λέγει ὁ Θεός: «Εγώ θά εἶμαι εἰς Αὐτόν Πατέρας καί Αὐτός θά εἶναι Υἱός Μου.»

(Βασιλειῶν Β΄ 7,13-14)

6 Ὄταν δέ πάλιν εἰσαγάγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει:

Καί ὅταν πάλι σέ ἄλλο μέρος ἡ Ἀγ. Γραφή παρουσιάζει τὸν Πατέρα νά εἰσάγη τὸν «Πρωτότοκον», τὸν Μονογενῆ Υἱόν καί Λόγον Του εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει:

καὶ προσκυνήσάτωσαν Αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

«Προσκυνήσετέ Τον ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ». (Ψ. 96,7 καὶ 88,27).

Τά θεόπνευστα λοιπὸν αὐτά λόγια σημαίνουν ὅτι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ πού ἔγινε ἄνθρωπος εἶναι Κύριος καί ἐξουσιαστής καί τῶν ἀγγέλων.

Οἱ ἄγγελοι διακονοῦν ὡς ὑπηρέτες

7 Καί πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει:

Ἐνῶ πρὸς τοὺς ἀγγέλους λέει:

ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους Αὐτοῦ πνεύματα,

ὁ Θεός «κάνει τοὺς ἀγγέλους Του

λεπτούς καί ταχείς σάν ἀνέμους πού πνέουν

καὶ τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ

πυρὸς φλόγα· (Ψ. 103, 4).

καὶ τοὺς λειτουργοὺς πού Τὸν ὑπηρετοῦν,

λαμπρούς καί δραστικούς σάν πύρινη φλόγα

Ἐνῶ ὁ Υἱὸς βασιλεύει ὡς Κύριος

8 πρὸς δὲ τὸν Υἱόν·

Ἐνῶ, ὁμιλῶντας περὶ τοῦ Υἱοῦ ἡ Γραφή, λέγει:

**«ὁ θρόνος Σου, ὁ Θεός,
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·**

«Ὁ βασιλικὸς Σου θρόνος, ὦ Θεέ,
μένει στερεὸς κι ἀσάλευτος
στοὺς ἀτέλειωτους αἰῶνες.

ῥάβδος εὐθύτητος,

ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας Σου·

Ἡ ῥάβδος τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας Σου
εἶναι ῥάβδος καὶ ἐξουσία εὐθύτητος καὶ δι-
καιοσύνης.

9 ἠγάπησας δικαιοσύνην
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·

Ἀγάπησες τὴ δικαιοσύνη καὶ ἐμίσησες τὴν
ἀδικία.

**διὰ τοῦτο ἔχρισέ Σε ὁ Θεός,
ὁ Θεός Σου**

ἔλαιον ἀγαλλιᾶσσεως

παρὰ τοὺς μετόχους Σου»· (Ψ. 44, 7-8)

Γι' αὐτό Σέ ἔχρισε Θεέ, Υἱέ καὶ Λόγε,
ὁ Θεός Πατέρας Σου² μέ τό χρίσμα τοῦ Ἁγ.
Πνεύματος καὶ Σοῦ ἔδωκε αὐτό τό χρίσμα
πολύ περισσότερο ἀπ' ὅτι τό δίδει σ'
ἐκείνους πού μετέχουν σ' αὐτό τό χρίσμα

² Τρεμπέλας: ὁ Ὅποιος κατὰ τὴν
ἀνθρώπινη φύσιν Σου εἶναι Θεός Σου

μαζί με Σένα³.

10 **καί:**

«Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε,
τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν Σοῦ
εἰσιν οἱ οὐρανοί:

Ἄλλοῦ πάλι, (ὁμιλῶντας γιὰ τὸ δημιουργικὸ
ἔργο τοῦ Υἱοῦ ἢ Γραφῆ,
λέγει): «Ἐσύ, Κύριε, στήν ἀρχή τῆς δη-
μιουργίας ἐθεμελίωσες τὴν γῆ
καὶ ἔργα τῶν δικῶν Σου χειρῶν εἶναι οἱ
οὐρανοί.

11 **αὐτοὶ ἀπολοῦνται, Σὺ δὲ διαμένεις:**

Αὐτοὶ θά χαθοῦνε· ἐνῶ Ἐσύ παραμένεις
αἰώνιος καὶ ἀναλοίωτος.

καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται

Ὅλοι θά παληώσουν ὅπως παληώνουν μὲ
τόν καιρό τὰ ἐνδύματα πού φοροῦμε.

12 **καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς,**

³ Διότι δέν ἔδωκε καὶ σέ Σένα τὸ Ἅγιο
Πνεῦμα μὲ μέτρο, ὅπως τὸ δίδει στοὺς ἄλλους,
ἀλλά Σοῦ τὸ ἔδωκε ὀλόκληρο.» (Ψ. 44, 7-8).

Σχόλιο 9,β:

Γι' αὐτὸ Θεέ, Μονογενές Υἱέ καὶ Λόγε,
Σέ ἔχρισε ὁ Θεός Πατέρας Σου,
χαρίζοντάς Σου τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὀλόκληρο -
ἀνθρωποπαθῆς ἔκφραση -
Σοῦ ἔδωσε δηλαδή νά ἔχης πλήρη, οὐσιαστικὴ
κοινωνία μὲ τὸ Πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
καὶ ὄχι ἀπλῶς κάποια χαρίσματα τῶν ἐνεργειῶν
Του ὅπως δίδει στοὺς ἀνθρώπους.

καὶ ἀλλαγῆσονται·

Σάν μανδύα θά τούς περιτυλίξης καί θά
τούς ἀλλάξης νά τούς κάνης καινούριους.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ,

καὶ τὰ ἔτη Σου οὐκ ἐκλείψουσι·

Ἐνῶ Ἐσύ μένεις πάντα ὁ ἴδιος, αἰώνιος καὶ
ἀναλωίωτος καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Σου δέν θά
τελειώσουν ποτέ» (Ψ. 101, 26-27).

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων

εἴρηκέ ποτε·

Σέ ποιόν, ἄλλωστε, ἀπὸ τούς ἀγγέλους
εἶπε ποτέ ὁ ἐπουράνιος Πατέρας:

«κάθου ἐκ δεξιῶν μου

ἕως ἂν θῶ τούς ἐχθρούς σου

ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου»; (Ψ. 109, 1)

«κάθισε στά δεξιὰ Μου τώρα μετά τήν
ἀνάληψή Σου, μέχρις ὅτου θέσω τούς
ἐχθρούς Σου ὑποπόδιο κάτω ἀπ' τὰ πόδια
Σου, γιά νά ἔχης αἰώνια ἀδιαφιλονίκητη τήν
κυριαρχική Σου ἐξουσία»; (Ψ. 109, 1).

14 Οὐχί πάντες εἰσὶ

«λειτουργικά πνεύματα

εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα

διὰ τούς μέλλοντας κληρονομεῖν

σωτηρίαν»; (Ψ. 90,11, Ψ. 33,8)

Δέν εἶναι ὅλοι οἱ ἄγγελοι ὑπηρετικά, λει-
τουργικά πνεύματα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλει ὁ
Θεός νά διακονήσουν

ἐκείνους πού πρόκειται νά κληρονομήσουν
τήν σωτηρία; (Ψ. 90,11 καί Ψ. 33,8)

2,1 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς

προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι,
μή ποτε παραρρυῶμεν.

Γι' αὐτό λοιπόν, καταλαβαίνετε ὅτι,
πρέπει νά προσέχωμε περισσότερο
τό λόγο πού ἀκούσαμε, γιά νά μή χάσωμε
τό δρόμο πού θά μᾶς ὀδηγήσῃ στή σωτηρία.

2 Εἰ γάρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος
ἐγένετο βέβαιος,

Θυμηθεῖτε ὅτι τήν παλαιά ἐποχή, στήν
Παλαιά Διαθήκη, ὁ λόγος τόν ὁποῖον
ἐλάλησαν ἄγγελοι πρός τόν Μωϋσῆ καί
τούς πατέρες μας, ἀποδείχτηκε βέβαιος καί
ἰσχυρός

καί πᾶσα παράβασις καί παρακοή
ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,

καί κάθε παράβαση καί παρακοή πρός
αὐτόν δέχτηκε δίκαιη ἀνταπόδοση καί τι-
μωρία.

3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης
ἀμελήσαντες σωτηρίας;

Πῶς εἶναι λοιπόν δυνατόν ἐμεῖς
νά ἀποφύγωμε τήν τιμωρία,
ἐάν ἀμελήσωμε γιά τή σωτηρία
τήν τόσο μεγάλη καί σπουδαία;

Ἦτις ἀρχήν λαβοῦσα λαλεῖσθαι
διὰ τοῦ Κυρίου,

Αὐτή ἡ σωτηρία ἄρχισε νά κηρύττεται ἀπό
τόν ἴδιο τόν Κύριο

ὑπό τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.
καί αὐτοί πού τήν ἀκουσαν, τήν παρέδωσαν
μέ ἀκρίβεια καί βεβαιότητα σ' ἐμᾶς.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμ. 109.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλλούϊα. Ἀλληλλούϊα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου,
κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς Σου,
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Σου.

Ἀλληλλούϊα. Ἀλληλλούϊα. Ἀλληλλούϊα.

Ράβδον δυνάμεως
ἐξαποστελεῖ Σοι Κύριος ἐκ Σιών
καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν Σου.

Ἀλληλλούϊα. Ἀλληλλούϊα. Ἀλληλλούϊα.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά Σε.

Ἀλληλλούϊα. Ἀλληλλούϊα. Ἀλληλλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (2,1-20.)

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ στή Βηθλεέμ τὸν καιρὸ τῆς ἐπί Αὐγούστου ἀπογραφῆς.

1 **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις

Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες

ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου
ἐξεδόθη διάταγμα ἀπὸ τὸν Καίσαρα
Αὐγουστο

ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
νά ἀπογραφῆ ὀλόκληρη ἢ οἰκουμένη.

2 Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο

Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη ἦταν ἡ πρώτη πού ἔγινε
ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.
ὅσο ἡγεμόνας τῆς Συρίας ἦταν ὁ Κυρηνίος.

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι,

Πήγαιναν λοιπόν ὅλοι νά ἀπογραφοῦν,
ἕκαστος εἰς τήν ἰδίαν πόλιν.

καθέννας στή δική του πόλη.

4 **Ἀνέβη δέ καί Ἰωσήφ**

Ἀνέβηκε τότε καί ὁ Ἰωσήφ
ἀπό τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ
ἀπό τή Γαλιλαία, ἀπό τήν πόλη Ναζαρέτ,
εἰς τήν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυίδ,

στήν Ἰουδαία, στήν πόλη τοῦ Δαβίδ,

ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ,

πού ὀνομάζεται Βηθλεέμ,

διά τό εἶναι αὐτόν

ἐξ οἴκου καί πατριᾶς Δαυίδ,

γιατί καταγόταν ἀπό τήν οἰκογένεια καί τή
γενιά τοῦ Δαβίδ,

5 **ἀπογράψασθαι σύν Μαριάμ**

νά ἀπογραφῆ μαζί μέ τή Μαρία,

τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί,

οὔση ἐγκύω.

τή γυναίκα πού ἦταν μνηστευμένη μαζί

του, ἡ ὁποία ἦταν ἐγκυος.

6 **Ἐγένετο δέ ἐν τῷ εἶναι αὐτούς ἐκεῖ**

Ἐνῶ λοιπόν αὐτοί βρισκόνταν ἐκεῖ

ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι

τοῦ τεκεῖν αὐτήν

συμπληρώθηκαν οἱ μέρες τῆς Μαρίας γιά

νά γεννήσῃ

7 **καί ἔτεκε τόν Υἱόν Αὐτῆς**

τόν πρωτότοκον

καί γέννησε τό Γιό της τόν πρωτότοκο

καί ἐσπαργάνωσεν Αὐτόν

καί τόν τύλιξε στά σπάργανα
καί ἀνέκλινεν Αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ,
 καί τόν ἔβαλε νά ἀναπαυθῆ στή φάτνῃ,
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος
ἐν τῷ καταλύματι.

γιατί δέν ὑπῆρχε τόπος γι' αὐτούς στό
 πανδοχεῖο.

- 8 **Καί ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρα τῇ αὐτῇ**
ἀγραυλοῦντες

Στήν περιοχή ἐκείνη βρισκόνταν ποιμένες
 στούς ἀγρούς

καί φυλάσσοντες φυλακάς τῆς νυκτός
ἐπί τήν ποιμνῆν αὐτῶν.

πού φύλαγαν τή νύχτα βάρδιες τά κοπάδια
 τους.

- 9 **Καί ἰδοῦ ἄγγελος Κυρίου**
ἐπέστη αὐτοῖς

Καί νά, Ἄγγελος Κυρίου ἦλθε ξαφνικά σ'
 αὐτούς

καί δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς
 καί θεϊκή δόξα ἔλλαμψε μπροστά τους
καί ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

καί κατατρόμαξαν.

- 10 **Καί εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος·**
μή φοβεῖσθε·

Ὁ Ἄγγελος ὁμως τοὺς εἶπε· μή φοβάστε,
 ἰδοῦ γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν
χαράν μεγάλην,

γιατί σᾶς φέρνω μήνυμα χαρᾶς μεγάλης,
ἧτις ἔσται παντί τῷ λαῷ,
 πού θάναί γιά ὅλο τόν κόσμο,

- 11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ,
ὅτι γεννήθηκε γιά σᾶς σήμερα Σωτήρας
Ὅς ἐστι Χριστός Κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ.
κι Αὐτός εἶναι ὁ Κύριος, ὁ Χριστός, στήν
πόλη τοῦ Δαβίδ.
- 12 **Καί τοῦτο ὑμῖν τό σημεῖον·**
Καί αὐτό δά εἶναι γιά σᾶς τό σημάδι, γιά νά
Τόν ἀναγνωρίζετε·
εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον,
δά βρῆτε ἓνα βρέφος στά σπάργανα
κειμένον ἐν τῇ φάτνῃ.
ξαπλωμένο στή φάτνη.
- 13 **Καί ἐξαίφνης ἐγένετο σύν τῷ Ἀγγέλῳ**
Ἐαφνικά μαζί μέ τόν Ἄγγελο παρουσιάστη-
κε
πλήθος στρατιᾶς οὐρανοῦ
τό πλήθος τῆς οὐράνιας στρατιᾶς τῶν
Ἀγγέλων
αἰνούντων τόν Θεόν καί λεγόντων·
πού ὑμνοῦσαν τό Θεό καί ἔλεγαν·
- 14 **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ**
Δόξα στόν ὑψιστο Θεό
καί ἐπί γῆς εἰρήνη,
καί στή γῆ ἦρθε ἡ εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».
- πού ὁ Θεός εὐδόκησε νά στείλῃ στούς
ἀνθρώπους.
- 15 **Καί ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν**
Ἐπειτα μόλις ἔφυγαν ἀπ' αὐτούς
εἰς τόν οὐρανόν οἱ ἄγγελοι
γιά τόν οὐρανό οἱ Ἄγγελοι,

καί οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες
εἶπον πρὸς ἀλλήλους·

οἱ ποιμένες εἶπαν μεταξύ τους·
διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ.

Ἄς πᾶμε λοιπόν ὡς τὴ Βηθλεέμ,
καί ἴδωμεν τό ῥῆμα τοῦτο τό γεγονός,
γιά νά δοῦμε τό μήνυμα πού μᾶς ἤλθε,
ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

τό ὁποῖο μᾶς τό φανέρωσε ὁ Κύριος.

16 Καί ἤλθον σπεύσαντες

ἤλθαν λοιπόν **γρήγορα**

καί ἀνεῦρον

τήν τε Μαριάμ καί τόν Ἰωσήφ

καί βρῆκαν πραγματικά τὴ Μαρία καί τόν
Ἰωσήφ

καί τό Βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

καί τό Βρέφος νά ἀναπαύεται στή φάτνῃ.

17 Ἰδόντες δέ

διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος

Καί μ' αὐτό πού εἶδαν κατάλαβαν καί θε-
βαιώθηκαν γιά τό λόγο

τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς

περὶ τοῦ παιδίου τούτου·

πού τούς εἶχε εἰπωθεῖ γι' αὐτό τό Παιδί·

18 καί πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν

καί ὅλοι ὅσοι ἄκουσαν ἐθαύμασαν

περὶ τῶν λαληθέντων

ὑπό τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

γιά ὅσα τούς εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Ἡ δέ Μαριάμ

Ἡ δέ Μαρία

πάντα συνετήρει τά ῥήματα ταῦτα
 διατηροῦσε ὅλους αὐτούς τούς λόγους
 συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

κρύβοντάς τους μέσα στήν καρδιά της.

20 **Καί ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες**

Ἐπέστρεψαν λοιπόν οἱ ποιμένες στά κοπά-
 δια τους

δοξάζοντες καί αἰνοῦντες τόν Θεόν

δοξάζοντας καί ὑμνῶντας τόν Θεό

ἐπί πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καί εἶδον

γιά ὅλα ὅσα ἄκουσαν καί εἶδαν

καθώς ἐλαλήθη πρός αὐτούς.

ὅπως τούς εἶχαν εἰπωθῆ.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

ΕΚΤΕΝΗΣ ΙΚΕΣΙΑ

Δεήσεις ὑπέρ τῶν συγκεκριμένων
 προσώπων πού συναποτελοῦν τήν Ἐκ-
 κλησίαν, ζώντων τε καί τεθνεώτων.
 Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο τό εὖρος κάθε δεή-
 σεως.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
 καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Κύριε Παντοκράτορ,
 ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν,
 δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός,
 κατά τό μέγα ἔλεός Σου,

δεόμενά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν
καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καί μοναχῶν
καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
πάντων τῶν εὐσεβῶν
καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν
καί ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα
ὑπέρ τῶν μακαρίων καί ἀοιδίμων κτιτόρων
τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης
καί ὑπέρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων
πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν,

τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων
καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων
ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων
καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τό παρά σου μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν
πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
κατὰ τό πληθος τοῦ ἐλέους σου·
καὶ τοὺς οἰκτιρισμούς σου
κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ πάντα τόν λαόν σου,
τόν ἀπεκδεχόμενον
τό παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος,

Ἦτι ἐλεήμων
καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις
καὶ σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

«ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ ΚΥΡΙΕ»

Τό «Καταξίωσον Κύριε» εἶναι μιά μικρή εὐχή πρὸς τὴν Ἁγία Τριάδα πού συνδυάζει δοξολογία καὶ παράκληση. Ἡ αἴτηση τοῦ ἐλέους πού ζητοῦμε ἀπὸ τὸ Θεό κλιμακώνεται σέ τρεῖς βαθμίδες: α) Ἡ πρώτη εἶναι νά μᾶς διδάξῃ. β) Ἡ δεύτερη νά μᾶς συνετίσῃ. γ) Καί ἡ τρίτη νά μᾶς φωτίσῃ.

Ὁ ἕνας Θεός καὶ Κύριος εἶναι τρία Πρόσωπα Μίας, Τριαδικῆς καὶ Ἐνιαίας Θεότητος: α) Ὁ Κύριος, ὁ Πατήρ· β) ὁ Δεσπότης, ὁ Υἱός· καὶ γ) ὁ Ἅγιος, ὁ Παράκλητος, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτοῦ τοῦ Ἐνός καὶ Μόνου Θεοῦ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ζητοῦμε τὸ ἔλεος καὶ Αὐτόν δοξάζουμε.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.»

«Ἐν εὐχαριστίᾳ τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν.»

Καταξίωσον, Κύριε,
 ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
 Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
 ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν,
 καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον
 τὸν ὄνομά σου
 εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
 Γένοιτο, Κύριε,

τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπί Σέ.
 Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
 δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.
 Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα,
 συνέτισόν με τά δικαιώματά σου.
 Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε,
 φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
 Κύριε, τό ἔλεός σου εἰς τόν αἰῶνα,
 τά ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδῃς.
 Σοί πρέπει αἶνος,
 Σοί πρέπει ὕμνος,
 Σοί δόξα πρέπει,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΗΡΩΤΙΚΑ

Τά βασικά αἰτήματα τῆς προσευχῆς
 τοῦ εὐσεβοῦς.

Νά τί θέλουμε, Κύριε! Νά τί Σοῦ ζητοῦμε.

Πληρώσωμεν
 τήν ἑσπερινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
 τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τήν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ
εἰρήνην τῷ κόσμῳ
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ
καὶ καλὴν ἀπολογία
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ
αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου

Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

καί ἀειπαρθένου Μαρίας,

Μετά πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτούς καί ἀλλήλους

καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν

Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχή Ζ' τοῦ Λυχνικοῦ

Μιά ὁμορφή «ἑσπερινή δοξολογία» μέ τήν ὁποία ὁ πιστός ἀφιερώνεται στό Θεό καί Τοῦ ζητᾶ νά τόν προστατεύει, νά τόν φωτίζει καί νά γεμίζει μέ χαρά καί ἀγαλλίαση τή ζωή του.

Τό νόημά της εἶναι:

«Ἀθάνατε Θεέ, δημιουργέ τῆς κτίσεως πού κατοικεῖς τό φῶς, δέξου ὡς εὐωδιαστό θυμίαμα τήν ἑσπερινή μας δοξολογία καί προστάτεψέ μας νά κοιμηθοῦμε ἤρεμα τή νύχτα πού ἔρχεται, χωρίς σατανικές ἐπιβουλές, γιά νά ξυπνήσουμε καί νά δοξολογήσουμε τήν ἀγαδότητά Σου.

Ἄξιοπρόσεκτες ἰδέες εἶναι:

«Ὁ πᾶσαν τήν κτίσιν ἐν σοφία δημιουργήσας»: Ἐγκώμιο πού ἀναβλύζει ἀπό τόν Προοιμιακό ψαλμό 103).

«Παράσχου δέ ἡμῖν...». Τά αἰτήματά μας: Χάρισέ μας εἰρήνη, φύλαξέ μας ἀπό κάθε

φόβο, διασφάλισε και ανάπαυσέ μας με ένα ήσυχο ύπνο κάτω από τό στοργικό βλέμμα Σου.

«**Ἐπί ταῖς κοίταις ἡμῶν**»: «Ἐγώ κενθρεύω και ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ»:

«**Τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι**»:

Ἡ μελέτη καταυγάξει τὴν ψυχὴ και χαρίζει ἀγαλλίαση.

«**Μνημονεύωμεν ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σου**»: Ἀδιάλειπτη προσευχή καθ' ὕπνον.

«**Δεήσεις και ἰκεσίας ... προσάγοντες**»: Ὁ μεσιτικὸς ρόλος τῶν ἱερέων στήν ἐκκλησιαστική προσευχή εἶναι νά προσάγουν στό Θεό τίς προσευχές τοῦ λαοῦ. Ὁ στόχος τῶν προσευχῶν αὐτῶν εἶναι νά ἐπισκεφθῇ ὁ Θεός ἐν ἐλέει τόν λαόν Του και νά συγχωρήσει τίς ἁμαρτίες, τίς προσωπικές τοῦ προσευχομένου και ὄλων τῶν ἀδελφῶν.

Εὐχή Ζ' τοῦ Λυχνικοῦ

Ὁ Θεός ὁ μέγας και ὕψιστος,
ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία,
φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον·
ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας
ὁ διαχωρίσας ἀνά μέσον τοῦ φωτός
και ἀνά μέσον τοῦ σκότους·
και τόν μὲν ἥλιον δέμενος
εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας,
σελήνην δέ και ἀστέρας

εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός·

Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς

καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας

προφθᾶσαι τό πρόσωπόν Σου

ἐν ἐξομολογήσει

καὶ τήν ἐσπερινήν Σοι δοξολογίαν

προσαγαγεῖν.

Αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε,

κατεύθυνον τήν προσευχήν ἡμῶν

ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου

καὶ πρόσδεξαι αὐτήν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Παράσχου δέ ἡμῖν τήν παροῦσαν ἐσπέραν

καὶ τήν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικήν!

Ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός!

Ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό φόβου νυκτερινοῦ

καὶ ἀπό παντός πράγματος

ἐν σκότει διαπορευομένου·

καὶ δός ἡμῖν τόν ὕπνον,

ὄν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω,

πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,

τῶν ἀγαθῶν χορηγέ,

ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν

κατανυγόμενοι,

μνημονεύωμεν ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σου

καὶ τῆ μελέτη τῶν Σῶν ἐντολῶν

καταυγαζόμενοι,

ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν

πρός δοξολογίαν

τῆς Σῆς ἀγαθότητος,

δεήσεις καί ἰκεσίας
 τῇ Σῆ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες
 ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων
 καί παντός τοῦ λαοῦ Σου.
 Ὅν, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου,
 ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὅτι ἀγαθός
 καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί αἰεὶ
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Εἰρήνη πᾶσι.

Καί τῷ πνεύματί Σου.

Τάς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ κλίνας οὐρανούς καί καταβάς
 ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
 ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
 καί ἐπὶ τήν κληρονομίαν σου.
 Σοί γάρ τῷ φοβερῷ καί φιλανθρώπῳ Κριτῇ
 οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς,
 τοὺς δέ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας,

οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν,
 ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος
 καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν·
 Οὓς διαφύλαξον ἐν παντί καιρῷ
 καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
 καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα
 ἀπὸ παντός ἐχθροῦ,
 ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας
 διαβολικῆς
 καὶ διαλογισμῶν ματαίων
 καὶ ἐνδυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου
 εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον,
 τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ
 καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ἦχος α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο οὐρανός καὶ ἡ γῆ
 σήμερον προφητικῶς εὐφραινέσθωσαν.
 Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι
 πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν.
 Ὅτι Θεός ἐν σαρκὶ ἐπέφανε
 τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις
 γεννηθεῖς ἐκ γυναικός.
 Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξαντο Αὐτόν.
 Ποιμένες τό θαῦμα ἀνακηρύττουσι.

Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν
 ἐν Βηθλεέμ. δῶρα προσάγουσι,
 ἡμεῖς δέ τόν αἶνον ἀναξίους χεῖλεσιν
 ἀγγελικῶς Αὐτῷ προσάξωμεν.
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 καί ἐπί γῆς εἰρήνη·
 ἦλθε γάρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν.
 Ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ο οὐρανός καί ἡ γῆ σήμερον ἠνώθησαν
 τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ.
 Σήμερον Θεός ἐπί γῆς παραγένονε
 καί ἄνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε.
 Σήμερον ὁράται σαρκί
 ὁ φύσει ἀόρατος
 διά τόν ἄνθρωπον·
 διά τοῦτο καί ἡμεῖς δοξολογοῦντες
 βοήσωμεν Αὐτῷ·
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 καί ἐπί γῆς εἰρήνη·
 ἦν ἡμῖν ἐβράβευσεν ἡ παρουσία Σου,
 Σωτήρ ἡμῶν δόξα Σοι.

«**Δ**όξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»
 ἐν Βηθλεέμ. ἀκούω
 ὑπό Ἄσωμάτων σήμερον,
 τῷ ἐπί γῆς εἰρήνην
 εὐδοκήσαντι γενέσθαι·
 νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα·
 ἐξανέτειλε γάρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις·

καί ταπεινούς ὑψωσε,
 τούς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας·
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν,
 ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως,
 ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανοῦς κατέβη
 καὶ ὄκησεν ἐν μήτρα
 παρθενικῇ ἀναλλοιώτως·
 ἵνα ἐν αὐτῇ
 τὸν φθαρέντα Ἀδάμ
 ἀναπλάσῃ κράζοντα·
 δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ Σου,
 ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Δόξα.

Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν βασιλεῖς
 ἐπιγνόντες σαφῶς
 τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα Βασιλέα οὐράνιον,
 ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι
 ἔφθασαν ἐν Βηθλεέμ.
 δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα,
 χρυσόν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν·
 καὶ πεσόντες προσεκύνησαν·
 εἶδον γάρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ
 βρέφος κείμενον τὸν Ἄχρονον.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἀγάλλονται σήμερον·
 σκιρτᾷ δέ πᾶσα ἡ κτίσις

διά τόν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ,
 Σωτῆρα Κύριον·
 ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται·
 καί βασιλεύει Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστιχα.

ᾠχος β'. Γερμανοῦ.

Μέγα καί παράδοξον θαῦμα
 τετέλεσται σήμερον!
 Παρθένος τίκτει καί μήτρα οὐ φθείρεται·
 ὁ Λόγος σαρκοῦται
 καί τοῦ Πατρός οὐ κεχώρισται.
 Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι
 καί ἡμεῖς σύν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν·
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 καί ἐπί γῆς εἰρήνη.

ᾠχος γ'. Γερμανοῦ.

*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου,
 κάθου ἐκ δεξιῶν Μου
 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.*

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος
 τόν Ποιητήν τοῦ παντός.
 Ἐδέμ προσφέρει σπῆλαιον
 καί ἀστήρ μηνύει Χριστόν,
 τόν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει.
 Μετά δώρων Μάγοι προσεκύνησαν
 πίστει φωτιζόμενοι·
 καί Ποιμένες εἶδον τό θαῦμα
 Ἄγγέλων ἀνυμνούντων καί λεγόντων·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά Σε.
 Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται·
 σύ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,
 κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἦχος γ'. Ανατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος
 ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας,
 ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες
 Μάγοι προσεκύνησαν
 Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα·
 καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν
 προθύμως ἀνοίξαντες
 δῶρα τίμια προσέφερον·
 δόκιμον χρυσόν,
 ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων·
 καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων·
 ὡς τριημέρῳ δέ νεκρῷ,
 σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ.
 Πάντα τά ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν
 τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ,
 καὶ πανηγυρίσατε πάντες,
 οἱ ἀγαπῶντες Σιών.
 Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός
 τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ·
 ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεώχθη,
 ὁ ὄφεις κατηργήθη·
 ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῶτην,

νῦν ἐθεάσατο
 τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα.
 Ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας
 καὶ γνώσεως Θεοῦ!
 Ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον
 πάσῃ σαρκί,
 τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον,
 σωτηρίας ἀπαρχή
 ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντί
 διὰ τῆς Θεοτόκου·
 βρέφος γάρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς
 ὁ παντέλειος Θεός
 καὶ διὰ τοῦ τόκου παρθενίαν σφραγίζει,
 σειρὰς ἁμαρτημάτων
 λύων διὰ σπαργάνων·
 καὶ διὰ νηπιότητος
 τῆς Εὐσας θεραπεύει
 τὰς ἐν λύπαις ὠδίνας.
 Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις
 καὶ σκιρτάτω·
 ἀνακαλέσαι γάρ αὐτήν
 παραγέγονε Χριστός
 καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρώκησας, Χριστέ ὁ Θεός,
 φάτνη ὑπεδέξατο,
 Ποιμένες δέ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν.
 Τότε δὴ τῶν Προφητῶν
 ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα
 καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις

ἐθαύμαζον βοῶσαι καί λέγουσαι·
Δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου,
μόνε Φιλάνθρωπε.

Νῦν ἀπολύεις ... Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ήχος δ'.

Ἦ Γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ
τό φῶς τό τῆς γνώσεως.
Ἐν αὐτῇ γάρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες
ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο
Σέ προσκυνεῖν
τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης,
καί Σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,
Κύριε, δόξα Σοι.